HebrewBooks.org ©Moznaim Publishers. No commercial use allowed.

וכן מעשו. קרא ימיכא למידכם לדורות. וכימי משה דהוה [1] מלך וגביא ואמיו כהן גדול ואורים ותומים ושבעים זקנים: [2] **שמי תורות.** מנחמיא בן חכליה גמרינן: **משיחתן.** בשמן המשחה מקדשתן קדושת הגוף לכלי שרת ולקדש את הנכנס לתוכו: **מלאן ואילך.** כלי הדורות לא נעשתה אלא מתחלת עבודתן מחנכתן לקדושה וחינוך לשון התחלה: **לימא תוסף במשיחה.** ולא בעבודה. לדורות מי בעי במשיחה מי בעי בעבודה: **תלמן בשירות.** [ה] מדכפל קרא בלשניה כלי השרת אשר ישרתו שנעשו כלי שרת ע"י שירות: ס"ג **מי לאו כתיב תוסף הוה לימיה לדורות במשיחה ובעבודה דהא כתב וכן מעשו לשירות ונעבי שרתי קמ"ל למעטינהו ממשיחה.** למי לאו להכי אתא למאי אתא מי לימיה לדורות לא מיקדשי במשיחה לחודה ליפוק קרא מיניה ונפקא לן מאשר ישרתו: **נלחמן ולא נכנסן.** הלחם היו נוסקין שני לחמי תודה: **מנא ה"מ.** דלחמן קאמר: **ואעמידה שתי תודות.** נחמיה קאמר בספר עזרא [ו] כשנגנית תומת ירושלים ובא לקדש את העיר ואעמידה שתי תודות גדולות אלא החומה מבחוץ ותהלוכות לימין מעל החומה [ז] להקיף את העיר בתהלוכות שהלכו דרך ימין כשפניהם לחלל העיר הלכו תמיד ללד ימינם עד שהקיפו את כולה: **ממין גדול.** ובשבר קאמר קרא וגדולות דקאמר ממין גדול של בקר ולא של לאן: **גדולות במינן.** מאותו מין שהיו שהגיעו גדולות ולא קטנות: **אלא גדולות שבשודה.** ועל כרחך בלחם קאמר ואשמעינן דשל חמץ היו שהן גדולות שבלחמי תודה: **דשן.** שחלות החמץ גדולות משל מלה: **שהן שם מדבריות.** שהוסיפו על המדות שמות מלבר שהגיעו שם מלקים לשושי' בחמש והוסיפו חלק שני מבחוץ: **שהן שם חיפות.** שהחיפה שלש שלין והם עשרים עשרונות שהחיפה עשר עשרונות כלכתיב (שמות טז) והעומר עשירית האיפה וגו': **עשרה לחמן ועשרה למלה.** יליף מקרא במסכת מנחות [עו:] והקריב על זבח התודה חלות מלות גלולות בשמן [ויקרא ז] הרי מין לחד ורקיקי מלות משוחים בשמן [שם] הרי שני מינין של מלה שלש מרובות חלות גלולות בשמן [שם] הרי שלשה מינין של מלה וכתיב בתריה על חלות לחם חמץ יקריב וגו' כנגד מלה הבא חמץ שיהא שלש במין החמץ כנגד שלשה מינין שבמלה: **וכמלה שלשה מינין.** כדפרישנא ולפניו התם מקראי שיש בכל מין עשר חלות. שלמא חלות החמץ גדולות כשלש של מלה: **בשירי מנחה.** בחלות של שירי מנחה הנאכלות לכהנים והמי קידום דנחמיה ועזרא בקידום העיר כתיב לגבי עזרה שהוסיפו עליה מקיפים חומה בשירי מנחה: **לאו לחמי תודה בעורה מי לא מחלקי.** הם רצו כהנים [י] לאכול בקדשים מי מעכב עליהם: במנחה כתיב (ויקרא ו) במאי להו מועד יאכלוהו ואם יהיה לחן נפסלה ותודה ולחמה נאכלין בכל העיר ואם יצאו חוץ לחומה נפסלין הלכך ירושלים מקדשה בלחמי תודה שנאכלין בה ואם יצאו ממנה נפסלין ועזרה מקדשה בשירי מנחה שנאכלין בה ואם יצאו ממנה נפסלין: ס"ג **ופסברא מנחה חמץ מי איכא.** ולא גרסינן וכי תימא ס"ג מנחה חמץ מי איכא דהאי ופסברא שיעורא הוא למימר לעל כרחך במלה מקדשה לחמץ בשירי מנחה לא מקשכחת לה: **מנחה חמץ מי איכא.** הא כתיב (שם ג) כל המנחה אשר תקריבו לה' לא [יא] תאפה חמץ וכי

1. בְּכֹל אֲשֶׁר אֲנִי מַרְאֶה אוֹתָךְ אֶת תַּבְנִית הַמִּשְׁכָּן וְאֶת תַּבְנִית כָּל כֵּלָיו וְכֵן תַּעֲשׂוּ: שמות כה ט
2. וַיְהִי בַּיּוֹם כַּלּוֹת מֹשֶׁה לְהָקִים אֶת הַמִּשְׁכָּן וַיִּמְשַׁח אֹתוֹ וַיְקַדֵּשׁ אֹתוֹ וְאֶת כָּל כֵּלָיו וְאֶת הַמִּזְבֵּחַ וְאֶת כָּל כֵּלָיו וַיִּמְשָׁחֵם וַיְקַדֵּשׁ אֹתָם: במדבר ז א
3. וְלָקַחְתָּ אֶת כָּל כֵּלֵי הַשֶּׂרָד אֲשֶׁר יְשָׁרְתוּ בָם בְּקֹדֶשׁ וְנָתַנְתָּ אֶל בֶּגֶד תְּכֵלֶת וְכִסּוּ אוֹתָם בְּמִכְסֵה עוֹר תָּחַשׁ וְנָתַנְתָּ עַל הַמּוֹט: במדבר ד יב
4. וְאַעֲלֶה אֶת שְׁרֵי יְהוּדָה מֵעַל לַחוֹמָה וְאַעֲמִידָה שְׁתֵּי תּוֹדֹת גְּדוֹלוֹת לִימִין מֵעַל הַחוֹמָה: נחמיה יב לא
5. וְקִרְבּוּ וּבְרָעָיו יִרְחָץ בַּמַּיִם וְהִקְטִיר הַכֹּהֵן אֶת הַכֹּל הַמִּזְבֵּחָה עֹלָה אִשֶּׁה רֵיחַ נִיחוֹחַ לַיהוָה: ויקרא א ט
6. וְשִׁסַּע אֹתוֹ בִכְנָפָיו לֹא יַבְדִּיל וְהִקְטִיר אֹתוֹ הַכֹּהֵן הַמִּזְבֵּחָה עַל הָעֵצִים אֲשֶׁר עַל הָאֵשׁ עֹלָה הוּא אִשֵּׁה רֵיחַ נִיחוֹחַ לַיהוָה: ויקרא א יז
7. וְהֵבִיאָה אֶל בְּנֵי אַהֲרֹן הַכֹּהֲנִים וְקָמַץ מִשָּׁם מְלֹא קֻמְצוֹ מִסָּלְתָּהּ וּמִשַּׁמְנָהּ עַל כָּל לְבֹנָתָהּ וְהִקְטִיר הַכֹּהֵן אֶת אַזְכָּרָתָהּ הַמִּזְבֵּחָה אִשֶּׁה רֵיחַ נִיחוֹחַ לַיהוָה: ויקרא ב ב

(א) רש"י ד"ה מלמן כשירות מדכפל. כ"ב עי' בסנהדרין דף טו ע"ב:

גמ' **אותם במשיחה ולא לדורות.** עיין מנחות דף ו ע"ב תוס' ד"ה אין וכו' היינו היכא דאשכר. עיין עוד מגן ג"ס דף ז ע"ב ד"ה מלי למלא במעשה:

וכן תעשו לדורות. משה רבינו מלך ונביא. אהרן באורים ותומים. וע"א זקנים ובשתי תודות אלו המלואים [ב] וכתיב וכן בכל אלה. הנכנס לשם אין חייבין עליה. תנא שתי תודות שאמרו בלחמן ולא בבשרן: ואוקימנא בחמץ שבתודה שהוא מין גדול שבהן מד' מינין לחם בתודה הן חלות ורקיקין ורבוכה. וכנגדן חלות חמץ עשרה עשרונות. ואלו השלשה מינין חלות ורקיקין ורבוכה עשרה עשרונות

(שייך לע"ב) **בשחיטת** בכשים הוא דקדשי. ולמאן דאמר מנור מקדש נמי לא מצי אפי להו מתמהל דלא ליפסלו בלינה ופלוגתא היא בפרק שתי הלחם (מנחות דף נה:):

(לעיל יד.) **שאין** מוסיפין על העיר ועל העזרות. ומש תמהר דנפיק קנסהדרין (דף ג.) לא תשיב אלא ע"מ וי"ל דהתם לא תשיב אלא בב"ד של ע"מ ולא תני מלך ויועץ אין מוציאין למלחמת הרשות אלא בב"ד של ע"מ ואורים ותומים לע"ג דבעינן להו כדמסיק התם בגמרא (דף טז.) מקרא ומש תמהר הדתנן התם אין דנין לא את הבבא כו' ומוקי לה עולא בגמ' (שם) בבאין על עסקי נחלות כתחלתו מה תחלתו בע"מ כו' אי מה תחלתו בקלפי ואורים ותומים וכל שכן בע"מ כיציעי אורים ותומים וכל ישראל אהם בקלפי ואורים ותומים ולא בע"מ כיציעי אורים וכו' ומאי קושיא אה"נ דיציעי אורים ותומים וכל ישראל אהם בקלפי ולא בע"מ כיציעי אורים להו התם בתמני' (דף ג.) משום דלא הויי בע"מ כיציעי אורים ויש לומר מדמייל להו בהדי נציב השקר וכהן גדול מעמא היא דלא בעינן בע"מ ע"ש דומיא דילהו מאי אהמת דשבק למיתני אורים ותומים משום דלא הויי בע"מ כיציעי אורים ותומים משום דלא בעינן לימנטינהו בתפי נפשייהו דלא אתו למיטעי לשאינו כנציב השקר:

וכן תעשו לדורות. פירש בקונטרס וכימי משה דהוה מלך ונביא ואמיו כהן גדול ואורים ותומים ותימה אם כן בפ"ק דסנהדרין (דף טז:) בהעמדת סנהדרין לשבטים דילפינן ממשה דמקום ע"ש הוה קאי ליציעי נמי מלך ונביא ועוד אע"ג דלהכין היה בנין מקדש וכי נשאלו באורים ותומים לעשות מקדש הלא קודם שנתכהן אהרן על ידי המלואים עשה המשכן וקושיא לשמואל יש לתרץ דהכא מרבינן טפי משום דכתיב וכן תעשו דמשמע לתתא לרבויי כל הך ות"ת כלים נמי ניבעו ע"ש וכי תימא הכתוב מלמדן בשירות לתין לריך אלא שירות הא בסמוך משמע לי לאו אותם הוה למיעט דבעי משיחה ועבודה ואם כן השתא לכתב אותם למעוטי משיחה מיבעי לן ע"ש ויש ליישב דלעולם לא בעי משיחה אלא לדורות ולא לשעה ומיהו קשה לי דהא בעי משיחה לכלי שרת ולקדש את הנכנס לתוכו ואפילו לדורות ואפילו לשעה ומיהו לא קשיא דלא בעי משיחה אלא לכלי שרת שעתידין לעמוד לעולם אבל לכלי שרת שלא עתידין לעמוד לעולם לא בעי משיחה אלא לדורות ולא לשעה ומיהו קשה לי דהא בעי משיחה לכלי שרת שעתידין לעמוד לעולם ואפילו הכי